

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

RWR-411-6/12/ZK

Wrocław, 23 sierpnia 2018 r.

DECYZJA NR RWR 6/2018

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 798 i 650), w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

umarza się postępowanie antymonopolowe wszczęte z urzędu w związku z podejrzeniem stosowania przez Towarzystwo Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu praktyk polegających na:

1. nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od wprowadzenia do przyszłej umowy postanowienia, zgodnie z którym w każdej sytuacji, gdy ww. przedsiębiorca zaprzestanie świadczenia usług lokatorom /zostaną rozwiązane wszystkie umowy/ przedsiębiorca ten zdemontuje okablowanie budynku, lub odsprzeda Towarzystwu Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu za wynegocjowaną cenę, co mogło stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
2. nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od zastrzeżenia odpłatności korzystania przez ww. przedsiębiorcę z pomieszczeń budynku po wykonaniu prac, co mogło stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

1. Mając na uwadze wyniki postępowania wyjaśniającego (sygn. akt RWR 400 - 41/11/ZK), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej również jako „Prezes Urzędu”) Postanowieniem nr RWR 115/2012 z dnia 14 czerwca 2012 roku, zmienionym Postanowieniem Nr RWR 282/2012 z dnia 13 grudnia 2012 roku, wszczął z urzędu, przeciwko Towarzystwu Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (dalej również jako „TBS” lub „Spółka”), postępowanie antymonopolowe w sprawie uznania za ograniczającą konkurencję i nakazania zaniechania stosowania praktyki polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie TBS Wrocław, przez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych, w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od:

- wybudowania przez ww. przedsiębiorcę sieci teleinformatycznej służącej dostarczaniu zarówno sygnału telefonicznego, telewizyjnego oraz internetowego;
- zastrzeżenia odpłatności korzystania przez ww. przedsiębiorcę z pomieszczeń budynku po wykonaniu prac;
- wprowadzenia do przyszłej umowy postanowienia, zgodnie z którym w każdej sytuacji, gdy ww. przedsiębiorca zaprzestanie świadczenia usług lokatorom /zostaną rozwiązane wszystkie umowy/ przedsiębiorca ten zdemontuje okablowanie budynku, lub odsprzeda Towarzystwu Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu za wynegocjowaną cenę, co może stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej również jako „ustawa okik”).

2. Po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, Prezes Urzędu wydał dnia 29 marca 2013 r. decyzję administracyjną RWR 7/2013 (dalej również jako „Decyzja”), w której:

- a) w punkcie I umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie antymonopolowe wszczęte z urzędu w sprawie stosowania przez Towarzystwo Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu praktyki polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od wybudowania przez ww. przedsiębiorcę sieci teleinformatycznej służącej dostarczaniu zarówno sygnału telefonicznego, telewizyjnego oraz internetowego, co mogło stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
- b) w punkcie II uznał za ograniczającą konkurencję praktykę TBS Wrocław polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od wprowadzenia do przyszłej umowy postanowienia, zgodnie z którym w każdej sytuacji, gdy ww. przedsiębiorca zaprzestanie świadczenia usług lokatorom /zostaną rozwiązane wszystkie umowy/ przedsiębiorca ten zdemontuje okablowanie budynku, lub odsprzeda Towarzystwu Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu za wynegocjowaną cenę, co stanowi praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 29 czerwca 2012 roku;

- c) w punkcie III uznał za ograniczającą konkurencję praktykę TBS Wrocław polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od zastrzeżenia odpłatności korzystania przez ww. przedsiębiorcę z pomieszczeń budynku po wykonaniu prac, co stanowi praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i nakazał zaniechanie jej stosowania;
- d) w punkcie IV nałożył na TBS Wrocław karę pieniężną w wysokości 17 383,34 zł (słownie: siedemnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote trzydzieści cztery grosze) płatną do budżetu państwa za stosowanie praktyk opisanych w punktach II i III sentencji decyzji.

3. Od ww. Decyzji, TBS Wrocław złożył w dniu 16 kwietnia 2013 r. odwołanie, zaskarżając ją w punktach II, III i IV i wniósł o jej zmianę poprzez nie stwierdzenie stosowania przez TBS zarzucanych praktyk i uchylenie decyzji w zakresie rozstrzygnięcia o nałożeniu kary pieniężnej.

4. Po rozpoznaniu odwołania, wyrokiem z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt XVII AmA 98/13, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- a) w punkcie 1) zmienił Decyzję w pkt III w ten tylko sposób, że zamiast nakazania zaniechania stosowania wymienionej w tym punkcie praktyki stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 16 grudnia 2012 r.;
- b) w punkcie 2) zmienił Decyzję w pkt IV w ten tylko sposób, że obniżył nałożoną karę pieniężną z kwoty 17 383,34 zł do kwoty 15 645,00 zł;
- c) w punkcie 3) oddalił odwołanie w pozostałej części;
- d) w punkcie 4) zasądził od TBS Wrocław na rzecz Prezesa Urzędu kwotę 360 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

5. Powyższy wyrok został zaskarżony w całości apelacją przez TBS Wrocław. Po jej rozpoznaniu - wyrokiem z dnia 10 lutego 2016 r. (sygn. akt VI ACa 77/15), Sąd Apelacyjny w Warszawie (dalej także jako „Sąd Apelacyjny”) oddalił apelację i zasądził od Spółki na rzecz Prezesa Urzędu zwrot kosztów postępowania apelacyjnego.

6. TBS Wrocław wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, zaskarżając go w całości.

7. Wyrokiem z dnia 31 maja 2017 r. (sygn. Akt III SK 36/16), wydanym na posiedzeniu niejawnym, Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego i przekazał sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania w sprawie skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy uznał, że nie można mówić o nadużywaniu pozycji dominującej, gdy przedsiębiorca żądający dostępu do infrastruktury może ten dostęp uzyskać na podstawie przepisów regulacyjnych: przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych przewidują nie tylko obowiązek udostępnienia infrastruktury, ale również szczególną drogę prawną uzyskania takiego dostępu (decyzja Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej). Stwierdził, że konieczne jest także wykazanie, że praktyka wywoływała (mogła wywoływać) skutki na rynku powiązanym. Zdaniem Sądu Najwyższego rynkiem powiązanym winien być rynek świadczenia usług telekomunikacyjnych w zasobach mieszkaniowych TBS Wrocław, nie zaś rynek świadczenia usług telekomunikacyjnych w ogólności. Sąd Najwyższy zarzucił też brak udowodnienia, iż (...) nie mogła świadczyć usług w innej technologii. Jeśli tak by było, nie można mówić, aby spełniona została przesłanka „niezbędności”, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt ustawy okik. Stwierdził też, że wymóg odpłatności korzystania z pomieszczeń budynków można było traktować jako praktykę dyskryminacyjną, lecz nie

świadcząca o praktyce z art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy okik. Taka kwalifikacja wymaga ustalenia, iż była to cena „zaporowa” - uniemożliwiająca skonstruowanie konkurencyjnej oferty do oferty przedsiębiorców funkcjonujących już na rynku.

8. Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Apelacyjny w Warszawie, na rozprawie w dniu 7 listopada 2017 r. (sygn. akt VII ACa 1348/17) wydał wyrok, w którym:

a) w punkcie I: zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 21 października 2014 r. w ten sposób, że:

- uchylił punkt pierwszy i drugi zaskarżonego wyroku
- w punkcie trzecim uchylił Decyzję w części, tj. w punkcie drugim, trzecim i czwartym
- w punkcie czwartym zasądził od Prezesa Urzędu na rzecz TBS Wrocław kwotę 1 377 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

b) w punkcie II zasądził od Prezesa Urzędu na rzecz TBS Wrocław kwotę 2 990 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

9. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny podał, iż podziela ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, które co do zasady nie są sporne. Podał, iż zgodnie z art. 398²⁰ k.p.c. związany jest wykładnią prawa dokonaną w sprawie przez Sąd Najwyższy, to jest wykładnią art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy okik, dokonaną w wyroku z dnia 31 maja 2017 r. Przytaczając poglądy zaprezentowane przez Sąd Najwyższy oraz odpowiednie przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wskazał, że zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Sąd Najwyższy zachowanie TBS Wrocław nie mogło zostać uznane za przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla rozwoju konkurencji, skoro warunki te (dostęp do budynków) i tak mogłyby zostać zapewnione w drodze decyzji Prezesa UKE. W takich okolicznościach nie zostaje spełniona przesłanka „niezbędności”, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt ustawy okik.

10. Mając na uwadze powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie należy stwierdzić, że Decyzja została uchylona m.in. w jej punkcie II i III. Skutkiem powyższego konieczne stało się wydanie rozstrzygnięcia kończącego postępowanie antymonopolowe wszczęte wobec TBS Wrocław w zakresie zarzutów, które wobec stanowiska Sądu Najwyższego oraz Sądu Apelacyjnego w Warszawie, nie dały podstaw do przypisania TBS Wrocław praktyk ograniczających konkurencję.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o ustalenia dokonane w sprawie zważył, co następuje.

Stosownie do art. 83 ustawy okik, w sprawach w niej nieuregulowanych, do postępowania przed Prezesem Urzędu, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017, poz. 1257 ze zm.) - dalej jako „k.p.a.” - jeżeli postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego¹. Innymi słowy, bezprzedmiotowość oznacza, iż nie można załatwić sprawy przez jej rozstrzygnięcie co do istoty.

¹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt III SA 2225/01

„Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do istoty. Przestanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawistej przed organem administracyjnym” (B.Adamiak i J.Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego - Komentarz, C.H.BECK, Warszawa, 1996, s. 462).

Konsekwencją wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2017 r. (sygn. akt III SK 36/16) oraz wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 listopada 2017 r. (sygn. akt VII ACa 1348/17) i częściowego uchylenia Decyzji jest konieczność dokonania przez Prezesa Urzędu analizy sprawy z uwzględnieniem ww. rozstrzygnięć, w szczególności oceny prawnej dokonanej przez ww. Sądy.

TBS Wrocław postawiono m.in. zarzut stosowania praktyk polegających na:

1. nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od wprowadzenia do przyszłej umowy postanowienia, zgodnie z którym w każdej sytuacji, gdy ww. przedsiębiorca zaprzestanie świadczenia usług lokatorom /zostaną rozwiązane wszystkie umowy/ przedsiębiorca ten zdemontuje okablowanie budynku, lub od-sprzeda Towarzystwu Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu za wynegocjowaną cenę, co mogło stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

2. nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych do instalowania sieci telekomunikacyjnej zlokalizowanych na obszarze miasta Wrocław - znajdujących się w zarządzie Towarzystwa Budownictwa Społecznego Wrocław sp. z o.o. we Wrocławiu, przez przeciwdziałanie ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych w następstwie uzależnienia zawarcia umowy z (...) od zastrzeżenia odpłatności korzystania przez ww. przedsiębiorcę z pomieszczeń budynku po wykonaniu prac, co mogło stanowić praktykę ograniczającą konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 5 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Rozstrzygając w niniejszej sprawie należy mieć na uwadze, że w ww. wyrokach Sądy wskazały, iż „nie można mówić o spełnieniu przesłanek zastosowania art. 9 ust. 2 pkt u.o.k.k., gdy przedsiębiorca żądający udostępnienia infrastruktury może uzyskać możliwość korzystania z niej na podstawie przepisów prawa regulacyjnego. W sytuacji, gdy przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju przewidują nie tylko obowiązek udostępniania infrastruktury ale także szczególną drogę prawną dla uzyskania tego dostępu, w przypadku nieskorzystania z niej przez konkretnego przedsiębiorcę żądającego udostępnienia infrastruktury, nie można mówić o spełnieniu przesłanki niezbędności z art. 9 ust. 2 pkt 5 u.o.k.k. (wyrok Sądu Najwyższego z 19 października 2006 r., III SK 15/06).

W stanie faktycznym niniejszej sprawy, (...), prowadząca działalność w zakresie radiokomunikacji, telewizji kablowej, działalności telekomunikacyjnej pozostałej, transmisji danych, telefonii stacjonarnej i telegrafii na podstawie wpisu pod nr. (...) do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wystąpiła pismem z dnia 10 sierpnia 2010 roku - do TBS Wrocław z prośbą o wyrażenie zgody na

budowę sieci telekomunikacyjnej w budynku przy ul. Świstackiego 5,7,9,11,13 we Wrocławiu.

TBS Wrocław uzależnił zawarcie umowy regulującej warunki dostępu do ww. nieruchomości m.in. od wprowadzenia do przyszłej umowy postanowienia, zgodnie z którym w każdej sytuacji, gdy ww. przedsiębiorca zaprzestanie świadczenia usług lokatorom /zostaną rozwiązane wszystkie umowy/ przedsiębiorca ten zdemontuje okablowanie budynku, lub odsprzeda TBS Wrocław za wynegocjowaną cenę oraz od zastrzeżenia odpłatności korzystania przez ww. przedsiębiorcę z pomieszczeń budynku po wykonaniu prac.

(...) nie wystąpiła o wydanie przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzji w sprawie dostępu do nieruchomości w trybie art. 30 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż brak jest podstaw do twierdzenia aby TBS Wrocław stosował praktyki ograniczające konkurencję, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt ustawy okik. Zgodnie bowiem z przywołanymi orzeczeniami, uzależnianie zawarcia umowy z (...) od zapisania w umowie o dostęp ww. warunków, nie może stanowić przejawu nadużywania pozycji dominującej w sytuacji, gdy operator telekomunikacyjny może uzyskać dostęp do nieruchomości w drodze decyzji administracyjnej, wydawanej przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Wobec zatem faktu, iż postępowanie było w części bezprzedmiotowe, konieczne stało się jego umorzenie w powyższym zakresie, w trybie art. 105 § 1 k.p.a.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r., poz. 798 ze zm.) w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., poz. 155 ze zm.), od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor
Delegatury we Wrocławiu
Elżbieta Kołodziej

OTRZYMUJE:

(...)

